

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § bekezdése alapján készített másolat

IV/ 01702 - 0 / 2024

2024 MÁRC 11.

Erkezett:

2024 MÁRC 25.

12

T. Alkotmánybíróság részére

Erkezés módja

POSTÁN

@ EGYÉB:

Példány:

Melléklet:

Kezeliroda

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK

KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 15.

FOLAJSTROMSZÁM

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § bekezdése alapján [redacted] és [redacted] (mindketten: [redacted]) jelen beadványunkhoz csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk, dr. Muhi Erika [redacted] útján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, az Abtv. 27. § (1) bekezdésében biztosított jogunk alapján, – tekintettel arra, hogy az ügyben hozott Fővárosi Törvényszék 11.K.702.815/2023/8. számú érdemi döntése, valamint a Kúria Kfv.VI.37.719/2023/2. számú bírósági eljárást befejező végzése alaptörvény-ellenes – állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 11.K.702.815/2023/8. számú ítéletének, valamint a Kúria Kfv.VI.37.719/2023/2 számú, felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

2022. január 28. napján nyújtottuk be – jogi képviselőnk útján – kérelmünket Budapest Főváros Kormányhivatalához. Kérelmünkben kértük az Amerikai Egyesült Államokban, [redacted] 2014. március 22. napján kötött házasságunk házasságként történő hazai anyakönyvezését a 2010. évi I. törvény 10. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A kormányhivatal 2022. május 4. napján kelt határozatában visszautasította a kérelmünket. A visszautasító határozattal szemben jogi képviselőnk útján kereset nyújtottunk be a Fővárosi Törvényszékhez. A kormányhivatal ezt követően saját hatáskörben eljárva a visszautasító határozatot visszavonta, és új határozatot hozott, melyben kérelmünket érdemben elutasította. Az elutasító határozattal szemben is bírósághoz fordultunk. A Fővárosi Törvényszék a kormányhivatal határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárásra utasította.

A megismételt eljárásban a kormányhivatalnak vizsgálni kellett, hogy [redacted] indítványozót melyik állampolgárságához fűzi szorosabb kapcsolat, és ezen vizsgálat alapján kellett döntést hozni a felek házasságának hazai anyakönyvezése ügyében.

A tényállás tisztázása érdekében a hatóság minket, indítványozókat hiánypótlásra hívott fel. Ennek keretében megküldésre került [redacted] állampolgársági nyilatkozata és [redacted] útlevele. Melléktük továbbá közös nyilatkozatunkat arra vonatkozóan, hogy amennyiben nem lát a hatóság lehetőséget a külföldön kötött házasságunk Magyarországon házasságként való anyakönyvezésére, úgy másodsorban kérjük, hogy házasságunkat bejegyzett élettársi kapcsolatként anyakönyvezzék.

A kormányhivatal 2023. június 29. napján kelt, jogi képviselőnk által 2023. július 5. napján postai úton átvett határozatában elutasította a kérelmünket.

A határozattal szemben ismét keresetet nyújtottunk be a Fővárosi Törvényszékhez. A Törvényszék 2023. szeptember 28. napján kelt, jogi képviselőnk által 2023. október 17. napján elektronikusan átvett ítéletében a keresetünket elutasította, és perköltség megfizetésére kötelezett bennünket.

Az ítélet indokolása szerint:

„[16] A nemzetközi magánjogban minősítésnek a konkrét tényállásra alkalmazandó kollégiós (sic!) kapcsoló szabály kiválasztását és az elbírálandó jogviszonyra történő alkalmazását nevezzük. A személyi állapotra és családi kapcsolatokra irányadó kapcsoló elv — mint azt a bíróság már az előzményi 11.K.700.510/2023/12. számú ítéletében is kifejtette — a személyes jog. Tévesen hivatkoztak a felperesek az Nmjt. 4. § (3) bekezdésére akként, hogy ezen rendelkezés alapján az azonos neműként megkötött házasságukat „átminősítés” útján az ahhoz legközelebb álló jogintézménynek, vagyis bejegyzett élettársi kapcsolatnak lehetne tekinteni. A hivatkozott minősítési szabály ugyanis csak kollégiós kapcsoló szabály kiválasztását szolgálja, ám nem ad lehetőséget a jogalkalmazónak korrekciós „hozzáigazításra”, vagyis arra, hogy egy jogintézményt (házasságot) egy teljesen másra (bejegyzett élettársi kapcsolatra) átminősítve orvosolja az elismerés jogi lehetőségének hiányát. A felperesek előtt is világos tény, hogy az Nmjt. hallgat az azonos nemű felek külföldön kötött házasságának Magyarországon bejegyzett élettársi kapcsolatként történő elismeréséről. Az alperes helytállóan állapította meg, hogy nincsen olyan jogszabályi rendelkezés, amely a felperesek által külföldön megkötött házasság alapján lehetővé tenné az élettársként történő anyakönyvezést. Még csak arra sem lehet következtetni, hogy bújtatva meglenne ez a lehetőség a törvény betűi között, hiszen határozottan kimaradt az Nmjt. végleges szövegéből a törvényalkotási folyamat kiindulásaként megfogalmazott kormányhatározatban még felvetett ezen lehetőség.

[17] A Kúria az alperes védiratában hivatkozott Kfv.V.37.135/2023/6. sorszámú precedensképes döntésében elvi élel kimondta, hogy a házasságkötésről külföldön kiállított okirat alapján nincs jogszabályi lehetőség valamely házasság élettársi kapcsolatként való hazai anyakönyvezésére. Hangsúlyozta, hogy a nemzetközi magánjog területén nem ismeretlen valamely külföldi jog szerinti jogosultság megfeleltetése az adott állam joga szerinti jogosultsággá, de ennek kifejezett jogszabályi rendelkezésen kell alapulnia. Ilyen szabályozás az azonos nemű személyek között külföldön kötött házasságának a külföldön kiállított okirat alapján élettársi kapcsolatként történő hazai anyakönyvezése tekintetében a magyar jogban nem létezik. A Kúria döntésének alapját képező ügy és a jelen per tárgyát képező eset kitőzött a felperesek álláspontjával ellentétben érdemi „ügyazonosság” áll fenn, ugyanis a konklúzió szempontjából irreleváns tényállásbeli különbség az, hogy míg azon ügyben nem volt közös személyes joga a feleknek, addig a jelen ügy felperesei az amerikai jog közös jog ernyője alá tartoznak. Mivel a jelen bíróságnak nem volt oka eltérni a Kúria döntésében foglaltaktól, megállapította, hogy az alperes jogszerűen utasította el a felperesek házasságának bejegyzett élettársi kapcsolatként való anyakönyvezését is.

[18] A per folyamán tisztázódott az a — azonos nemű házasság nemlétezőnek tekintéséből következő — hazai jogalkalmazási gyakorlat, amely a felperesekéhez hasonló esetekben nem teszi a bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésének feltételévé a házasságkötési akadály hiányának Nmjt. 37. § (2) bekezdése szerinti igazolását. Teljesül tehát az az EJEB Orlandi-ítélete által elvárt azon helyzet, hogy a jogrendszer lehetőséget nyújt az azonos nemű párok kapcsolatának jogi elismerésére. Hangsúlyozza a bíróság, hogy az Orlandi-ügyben az EJEB — a felperesek hangsúlyával ellentétben — nem kifejezetten azért állapított meg egyezményisértést, mert az azonos nemű házasságot nem ismerték el élettársi kapcsolatként hanem azért, mert semmilyen jogi eszközt nem ajánlottak fel az olasz hatóságok az ilyen kapcsolat védelme érdekében. A magyar jogrendben van ilyen védelmi eszköz a bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésének lehetősége folytán, függetlenül attól, hogy milyen gyakorlati kényelmetlenségekkel vagy előnyvesztéssel járhat a felperesek számára ez a jogi megoldás a házasságuk közvetlen jogi elismeréséhez képest. Az EUB felperesek által hivatkozott Coman- ítélet pedig uniós jogi érintettség hiányában nem volt irányadó a jelen ügy alapját képező helyzetre.”

A Fővárosi Törvényszék döntésével szemben 2023. november 15. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő a Kúriához. Kértük a Kúriát, hogy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék ítéletét, és utasítsa új eljárásra az eljárt bíróságot tekintettel arra, hogy a döntés az ügy egészére kihatóan jogszabálysértő. A befogadhatóság körében hivatkoztunk a joggyakorlat egységének biztosítására, valamint arra, hogy a felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége indokolja a jogerős ítélet felülvizsgálatát.

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2023. december 7. napján kelt, jogi képviselőnk által 2024. január 9. napján átvett végzésében a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.

A Kúria a befogadás megtagadását így indolta:

„[29] A felülvizsgálati kérelem nem vetett fel olyan új szempontot, amely ismételt megfontolást igényelne, illetve a körülmények változására tekintettel a kialakult joggyakorlat meghaladottá vált volna. Mindebből következően a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. §(1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadása nem volt indokolt.”

A felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége körében pedig a Kúria megállapította, hogy

„[30] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. Közismert, hogy az azonos nemű személyek tartós életközösségének elismerését tekintve a világban, ezen belül a nyugati civilizáció államaiban gyors jogfejlődés zajlik. Az alperesnek és az elsőfokú bíróságnak azonban jelen ügyben a magyar jog alapján kellett megvizsgálnia, hogy a felperesek házassága bejegyezhető-e. E körben sem az alperes, sem az elsőfokú bíróság nem hagyhatta figyelmen kívül az Alaptörvény L) cikkének (1) bekezdését, amelynek értelmében a házasság Magyarországon kizárólag férfi és nő közötti életközösséget jelent. Az egyes államok jogrendszerei közötti esetleges eltérések feloldása pedig a felülvizsgálat kereteit meghaladja. Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont szerinti befogadása nem indokolt.”

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Mi mint indítványozók a jogorvoslati lehetőségeket igénybe vettük. A Fővárosi Törvényszék érdemi döntésében elutasította a keresetet, a Kúria pedig megtagadta a felülvizsgálati kérelem befogadását, így a 2017. évi I. törvény a közigazgatási perrendtartásról valamennyi jogorvoslati lehetőségét kimerítettük.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Fővárosi Törvényszék 11.K.702.815/2023/8. ítélete 2023. október 17. napján került jogi képviselőnk részére elektronikusan kézbesítésre, míg a Kúria Kfv.VI.37.719/2023/2. számú végzése 2024. január 9. napján került kézbesítésre jogi képviselőnk részére, ugyancsak elektronikus úton.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő a Kúria végzésének átvételétől számítva 2024. március 11. napján telik le.

Mindezek alapján [REDACTED] és [REDACTED] alkotmányjogi panaszt előterjesztők nyilatkozunk, hogy az Abtv.-ben rendelkezésre álló hatvan napos határidő megtartása került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az eljárás 2022. január 28. napján a mi kérelmünkre indult, amikor Budapest Főváros Kormányhivatala előtt azt kértük, hogy az Egyesült Államokban, [REDACTED] 2014. március 22. napján létrejött házasságunkat házasságként, vagy – amennyiben a házasság anyakönyvezésére nem látnak lehetőséget – bejegyzett élettársi kapcsolatként anyakönyvezzék Magyarországon.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapszármazási elem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Fővárosi Törvényszék ítélete olyan téves jogértelmezésen alapul, amely alkotmányjogi jelentőségű, valamint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vet fel.

Ahogy azt már kereseti kérelmünkben is kifejtettük:

„Az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdése az államnak azt a kötelezettségét rögzíti, hogy a férfi és nő között kötött házasságot védelemben kell részesítenie. Amint arra ugyanakkor az Alkotmánybíróság a 32/2010. (III. 25.) AB határozatában rámutatott, „[a] házasság értéként tételezése (...) nem zárja ki, hogy a jogalkotó – figyelemmel a társadalmi tendenciákra, igényekre, a hagyományos családformák változására, egyszersmind elismerve a személyek jogát arra, hogy egyéni boldogságukat az általuk szabadon megválasztott kapcsolati keretben keressék – más, a házassághoz hasonló funkciójú kapcsolati formákat is védelemben részesítsen. A házassághoz való pozitív viszonyulás azt jelenti, hogy a házasságot (és a családot) önmagában, s nem a csak azonos nemű személyek által létesíthető – így a házasságnak konkurenciát nem is jelentő – [bejegyzett élettársi kapcsolattal] szemben, az abban élők rovására kell védeni.” [ABH 2010, 194, 208., az Alaptörvény hatálybalépése után is fenntartja a 43/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [45]]

Ebből következően az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdéséből az következik, hogy a magyar állam nem köteles biztosítani az azonos nemű párok számára a házasságkötés lehetőségét, az azonban nincs jogilag értékelhető összefüggésben a házasság védelmével, hogy a külföldön azonos neműek között kötött házasságot a magyar jogban bejegyzett élettársi kapcsolatként elismeri-e a magyar állam, mivel a hivatkozott alkotmánybírósági gyakorlat szerint a házasság védelmére vonatkozó állami kötelezettséget nem az azonos nemű személyek által köthető bejegyzett élettársi kapcsolat jogintézményének kárára kell teljesíteni.

Az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdéséből tehát nem vezethető le az, hogy a külföldön azonos neműek által jogszerűen kötött házasságot a magyar állam minden mérlegelés nélkül „nem létezőnek”, azaz joghatásokat nélkülözőnek tekintse. A támadott határozat megalapozatlanul tagadta meg házasságunk a hazai anyakönyvezést az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdésére hivatkozással az alább kifejtett érvek miatt.

Az Alaptörvény II. cikkében elismert, az emberi méltósághoz való jogból, valamint az immár önálló jogként az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében elismert, a magán- és családi élet tiszteltben tartásához való jogból következik, hogy a felperesnek és házastársának joga van ahhoz, hogy a magyar jog a tartós életközösségüket elismerje és védelemben részesítse. „Az Alkotmánybíróság korábban az emberi méltósághoz való jogból alkotmányos követelményként vezette le, hogy „az azonos neműek tartós párkapcsolata számára (...) az elismerés és a védelem igénye – mivel ők házasságra nem léphetnek – az emberi méltósághoz való jogból [Alkotmány 54. § (1) bekezdés], és az abból származtatott önrendelkezési jogból, az általános cselekvési szabadságból, illetve a személyiség szabad kibontakoztatásához való jogból [8/1990. (IV. 23.) AB határozat, ABH 1990, 42, 45.] levezethető. (...) Az azonos nemű személyek számára (...), akik az Alkotmány alapján házasságot nem köthetnek, a jogalkotónak az Alkotmány korlátai között biztosítani kell egymás irányában a házastársakéhoz hasonló olyan jogállást, amely az egyenlő méltóságú személyként kezelésüket

biztosítja.” {154/2008. (XII. 17.) AB határozat, ABH 2008, 1203, 1225., az Alaptörvény hatálybalépése után is fenntartja a 43/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [45]}

Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az előzőekben hivatkozott alkotmánybírósági esetjogra is figyelemmel ezért a felperesek álláspontja szerint az Nmjt. és az At. szabályait a jelen esetben úgy kell alkalmazni, hogy az biztosítsa a felperesek számára az Alaptörvény II. cikkéből és VI. cikk (1) bekezdéséből fakadó azon jogukat, hogy a tartós életközösségük a magyar jogban a házassághoz hasonló jogi elismerést nyerjen.

„Az a jogértelmezés ezért, amely a külföldön azonos neműek által kötött házasságot „nem létezőnek” tekinti, és megtagadja annak bejegyzett élettársi kapcsolatként való anyakönyvezését, ellentétes az Alaptörvény II. cikkével és VI. cikk (1) bekezdésével, mivel megtagadja a felperestől és házastársától, hogy a tartós életközösségük a magyar jogban a házassághoz hasonló jogi elismerést nyerjen.” mondta ki a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete az első olyan ügyben, amelyben azonos nemű pár kérte külföldön létrejött házasságának hazai elismerését.

A támadott ítélet kifejezetten úgy nyilatkozik, hogy

„[16] A nemzetközi magánjogban minősítésnek a konkrét tényállásra alkalmazandó kollíziós (sic!) kapcsoló szabály kiválasztását és az elbírálandó jogviszonyra történő alkalmazását nevezzük. A személyi állapotra és családi kapcsolatokra irányadó kapcsoló elv — mint azt a bíróság már az előzményi 11.K.700.510/2023/12. számú ítéletében is kifejtette — a személyes jog. Tévesen hivatkoztak a felperesek az Nmjt. 4. § (3) bekezdésére akként, hogy ezen rendelkezés alapján az azonos neműként megkötött házasságukat „átminősítés” útján az ahhoz legközelebb álló jogintézménynek, vagyis bejegyzett élettársi kapcsolatnak lehetne tekinteni. A hivatkozott minősítési szabály ugyanis csak kollíziós kapcsoló szabály kiválasztását szolgálja, ám nem ad lehetőséget a jogalkalmazónak korrekciós „hozzáigazításra”, vagyis arra, hogy egy jogintézményt (házasságot) egy teljesen másra (bejegyzett élettársi kapcsolatra) átminősítve orvosolja az elismerés jogi lehetőségének hiányát. A felperesek előtt is világos tény, hogy az Nmjt. hallgat az azonos nemű felek külföldön kötött házasságának Magyarországon bejegyzett élettársi kapcsolatként történő elismeréséről. Az alperes helytállóan állapította meg, hogy nincsen olyan jogszabályi rendelkezés, amely a felperesek által külföldön megkötött házasság alapján lehetővé tenné az élettársként történő anyakönyvezést. Még csak arra sem lehet következtetni, hogy bújtatva meg lenne ez a lehetőség a törvény betűi között, hiszen határozottan kimaradt az Nmjt. végleges szövegéből a törvényalkotási folyamat kiindulásaként megfogalmazott kormányhatározatban még felvetett ezen lehetőség.

Ugyanakkor az eljáró törvényszék semmilyen formában nem vizsgálta a jogintézmény külföldi jogban betöltött célját és funkcióját, amelyről pedig az Nmjt. 4. § (3) bekezdése kifejezetten rendelkezik. A jogintézmény célja — ahogy Magyarországon a bejegyzett élettársi kapcsolaté is — többek között a magán- és családi élethez való alapvető emberi jognak az érvényre juttatása az azonos nemű párok esetében. Mindkét jogintézmény funkciója pedig az, hogy ezen alapvető emberi jog/jogok érvényesülése érdekében meghatározza a jogilag szabályozott kereteket. Az azonos nemű párok esetében Az USA-ban ez a jogi keret lehet a házasság, Magyarországon viszont kizárólag a bejegyzett élettársi kapcsolat érhető el az azonos nemű párok számára.

Másrészt anyagi jogi szabályt is sértett a törvényszék amikor ítéletében az Nmjt. 4 §-ban foglaltakat a jogszabály céljával és funkciójával ellentétesen értelmezte.

2017. évi XXVIII. törvény a nemzetközi magánjogról (továbbiakban: Nmjt) 4. §-a értelmében:

„4. § (1) Annak megítélése során, hogy a tényállásra alkalmazandó jogot melyik kollíziós szabály alapján kell meghatározni, a magyar jog fogalomrendszere az irányadó.

(2) A magyar jogban ismeretlen jogintézmény minősítését a jogintézményt szabályozó külföldi jog alapján kell elvégezni, különös tekintettel annak a külföldi jogban betöltött funkciójára és céljára.

(3) Ha a külföldi jogintézmény a magyar jogban nem ismeretlen, de funkciója vagy célja eltér attól, amit a külföldi jogban betölt, akkor a minősítés során a külföldi jogra is figyelemmel kell lenni."

Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény (a továbbiakban: At.) 65. §-a külföldön kötött házassággal kapcsolatosan a következőket mondja ki:

„A magyar állampolgár köteles kezdeményezni a külföldön történt házasságkötésének, bejegyzett élettársi kapcsolata létesítésének, gyermeke külföldön történt születésének, valamint a magyar állampolgárságú házastársa, bejegyzett élettársa, gyermeke és szülője külföldön történt halálának hazai anyakönyvezését"

Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban értelmezi. Az előzőekben hivatkozott alkotmánybírósági esetjogra is figyelemmel ezért a felperes álláspontja szerint az Nmjt. és az At. szabályait a jelen esetben úgy kell alkalmazni, hogy az biztosítsa az indítványozók számára az Alaptörvény II. cikkéből és VI. cikk (1) bekezdéséből fakadó azon jogukat, hogy a tartós életközösségük a magyar jogban a házassághoz hasonló jogi elismerést nyerjen.

Az At. 35. § (1) bekezdés értelmében ugyanis:

„Ha nem magyar állampolgár kíván Magyarországon bejegyzett élettársi kapcsolatot létesíteni, nyilatkoznia kell, hogy

a) a bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésének a személyes joga szerint nincs akadálya, vagy

b) a nemzetközi magánjogról szóló 2017. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Nmjt.) 37. § (2) bekezdés a) pontja szerinti esetben a házasságkötésének a személyes joga szerint nem lenne akadálya."

Szemben a törvényszék ítéletében foglaltakkal, [REDACTED] indítványozó valójában nem tudom ezt igazolni, hiszen a személyes jogom szerint házas vagyok, azaz az akadály fennáll. Mindebből tehát az következik, hogy nekünk indítványozóknak a jogszabályok helyes értelmezése alapján nem lenne jogunk bejegyzett élettársi kapcsolatot létesíteni idehaza.

A kialakult – hangsúlyozzuk az At és az Nmjt. szabályaival ellentétes – gyakorlat azonban nem egységes, anyakönyvvezetőként eltérő. Van, ahol elfogadják a felek külföldi házassági anyakönyvi kivonatát, de jellemzően kérik, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolat létesítése előtt Budapest Főváros Kormányhivatala utasítsa el a hazai anyakönyvezést.

Az utóbbi időben, az Igazságügyi Minisztérium szerint is elfogadható gyakorlat lett, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésére irányuló szándék bejelentése során a nem magyar állampolgárnak a külföldi házasságkötést megelőző családi állapotát szükséges közokirattal igazolnia. Azaz arról kellene nyilatkoznia a külföldi félnek, aki egyébként a személyes joga szerint házas, hogy a házassága megkötése előtt nem volt házas.

Van olyan külképviselő, ahol a honlapon elérhető tájékoztatóban az szerepel, hogy lehetőség van külföldön kötött házasság hazai anyakönyvezésére bejegyzett élettársi kapcsolatként.

Mindez olyan jogbizonytalanságot szül, amely ugyancsak sérti az emberi méltóságot.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Magyarország Alaptörvénye B. cikk 1) bekezdése kimondja, hogy „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

Az Alaptörvény I. cikke az ember alapvető jogairól rendelkezik

„AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Az Alaptörvény II. cikke értelmében az emberi méltóság sérthetetlen, és minden embernek joga van az emberi méltósághoz.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.”

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében pedig a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni. A jogszabályok és az Alaptörvény értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő célt szolgálnak.

Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése értelmében „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Alaptörvény II. cikkében szabályozott emberi méltósághoz fűződő jogból, valamint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében szabályozott családi élet tiszteletben tartásához fűződő jogból egyértelműen levezethető az azonos nemű személyek tartós párkapcsolata számára az elismerés és a védelem igénye, hiszen ők házasságra nem léphetnek. Ezen álláspontunkat az Alkotmánybíróság több – az előző fejezetben idézett döntése is alátámasztotta.

„Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az előzőekben hivatkozott alkotmánybíróági esetjogra is figyelemmel ezért indítványozók álláspontja szerint az Nmjt. és az At. szabályait a jelen esetben úgy kell alkalmazni, hogy az biztosítsa indítványozók számára az Alaptörvény II. cikkéből és VI. cikk (1) bekezdéséből fakadó azon jogunkat, hogy a tartós életközösségünk a magyar jogban a házassághoz hasonló jogi elismerést nyerjen.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmében:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A nemzetközi magánjogi törvény kommentárja szerint:

„Ezek [a bejegyzett élettársi] kapcsolatok a magyar jog fogalomrendszere szerint az élettársi kapcsolathoz állnak közelebb, de az ilyen házasságon kívüli partnerkapcsolatokat mindig a Kódex 4. §-a alapján esetről esetre (figyelemmel akár a párok azonos vagy különemű voltára is), anyagi jogi tartalmuk szerint kell minősíteni.

A Kódex hallgat arról, hogyan volna kezelhető azonos nemű felek külföldön kötött házasságának Magyarországon bejegyzett élettársi kapcsolatként történő elismerése. ... Az 1979-es Kódex hatálya alatt is fordultak már a magyar bírósághoz azonos neműek külföldön kötött házasságuk magyarországi anyakönyvezése érdekében, ahol felmerült a külföldi házasság átminősítésének kérdése.”

A Kúria azonban érdemben nem vizsgálta ezt a lehetőséget. Elutasította az adott kérelmet, mivel az egyértelműen az azonos nemű felperesek házasságának hazai anyakönyvezésére irányult, és nem annak más, a magyar jog szerint ismert, hasonló tartalmú jogintézménnyé történő transzponálására. **Meg is jegyezte a Kúria, hogy a magyar jog nem ismeri az azonos neműek házasságát, ismeri viszont az azonos neműek olyan kapcsolatát, amelyet hivatalos magyar szerv meghatározott feltételek mellett és meghatározott eljárásrendben törvényesít, mint amilyen a közjegyzők általi közhiteles nyilvántartásban vezetett regisztrálás vagy az élettársi kapcsolat anyakönyvi bejegyzése.**

Az egyes államok belső szabályozási rendszerei között jelentős különbségek vannak a tekintetben, hogy milyen joghatással rendelkeznek az egyes bejegyzett élettársi kapcsolatok, milyen lehetőségeket biztosítanak a bejegyzett élettársaknak (például örökbefogadás, reprodukciós eljárásban való részvétel, a másik nevének viselése). Amennyiben a bejegyzett élettársak tekintetében a magyar hatóságoknak olyan külföldi jogot kell alkalmazniuk, amely a hazaihoz képest tágabb jogokat biztosít a feleknek, különös jelentőségű kérdés, hogy azokat a magyar jogban miként lehet megítélni, minősíteni, továbbá adott esetben a külföldi jog alkalmazása a magyar közrendbe ütközés miatt mellőzendő-e. E kérdésekre a Kódex általános rendelkezései az irányadók.”

A 1673/2016. (XI. 29.) Korm. határozat az új nemzetközi magánjogi törvény koncepciójáról a következőket tartalmazta:

„A szabályozásnak ki kell terjednie a bejegyzett élettársi kapcsolat érvényes létrejöttének anyagi és alaki feltételeire, a bejegyzett élettársak közötti személyi és vagyoni viszonyokra, továbbá a bejegyzett élettársi kapcsolat megszűnésére alkalmazandó jog meghatározására. A Koncepció fenntartani javasolja a bejegyzett élettársakra vonatkozó hatályos kollíziós jogi szabályozást, kiegészítve azzal, hogy a más államban azonos neműek között érvényesen megkötött házasság Magyarországon nem ismerhető el, azonban az ilyen házasságot - kérelemre - a magyar jog szerint bejegyzett élettársi kapcsolatnak kell tekinteni.”

A fentiek kapcsán a kommentár kifejti: „Egy ilyen átminősítő rendelkezés végül nem került a Kódexbe. Nincs a Kódexben szabály arra vonatkozóan sem, hogy mi a teendő akkor, ha azonos neműek között külföldön már megkötött házasságot nem lehet Magyarországon elismerni, és ezért a Magyarországon élő pár szeretne itthon bejegyzett élettársi kapcsolatot létesíteni.

Felmerülhet erre az esetre a 37. § (2) bekezdésének alkalmazása, ha a példa szerinti pár magyarországi szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik. Ekkor tehát a 37. § (2) bekezdés b) pontja teljesül, de kérdés, hogy 37. § (2) bekezdés a) pontja tekintetében hogyan tudják a felek igazolni, hogy személyes joguk szerint a házasságkötésnek nem lenne akadálya, hiszen már házasságban élnek. Van olyan jogirodalmi álláspont,^[52] amely ezt a 22-es csapdájának titulálja: a házasságot semmilyen formában nem ismerik el Magyarországon, de a pár nem tud belföldön bejegyzett élettársi kapcsolatot sem létesíteni, hiszen a felek külföldön léteznek, de Magyarországon el nem ismert házassága meggátolja, hogy igazolást szerezzenek be a személyes joguk szerinti házasságkötési akadály hiányáról. Meggondolandó, elfogadható megoldás lehet-e, hogy a külföldön érvényesen létesített, de belföldön el nem ismert házasság önmagában igazolja azt, hogy az adott

felek közt azok személyes joga szerint házasságkötési akadály nem áll fenn. Ilyen probléma esetén akár a korábban említett kúriai határozatban szereplő megjegyzés is iránymutatásul szolgálhat, amely szerint a magyar jog ismer alternatív jogintézményeket az azonos neműek olyan kapcsolatára, amelyet hivatalos magyar szerv meghatározott feltételek mellett és meghatározott eljárásrendben törvényesít.”

Ami az azonos nemű párok házasságának bejegyzett élettársi kapcsolatként történő el nem ismerését illeti, rögzíteni kell, hogy az EJEB az Orlandi-ítéletben – szemben azzal, ami a törvényszék ítéletében szerepel – megállapította: a részes államok eldönthetik, hogy megengedik-e az azonos neműek házasságát vagy sem. Azonban ellentétben az EJEE 8. cikkével az, ha a külföldön azonos neműek között kötött házasság elismerésének megtagadása azzal jár, hogy a tényállás társadalmi valóságát figyelmen kívül hagyva jogi vákuumba kerül a kérelmező. Ilyen jogi vákuumnak tűnik az, ha a külföldön kötött házasság semmilyen formában, például bejegyzett élettársi kapcsolatként sem kerül elismerésre, hanem a feleknek Magyarországon, a jogviszony kontinuitását tagadva, új bejegyzett élettársi kapcsolat létesítését kell kérniük. Az EUB a Coman-ítéletében pedig úgy foglalt állást, hogy egy más tagállamban azonos neműek között kötött házasságot – kizárólag egy a szabad mozgás és tartózkodás jogával élő uniós polgár harmadik állambeli állampolgár azonos nemű házastársának származékos tartózkodási joga megadása céljából – az olyan tagállamoknak is el kell ismerniük, amelyek joga egyébként nem ismeri az azonos neműek házasságát.

E körben kiemelés érdemel az első hazai anyakönyvezést érintő ügyben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. április 25-én kelt elsőfokú ítélete, amely kitér – [REDACTED] által kifejtettekkel összhangban – többek között az európai uniós jogi összefüggésekre:

„Az alperes jogértelmezése továbbá oda vezet, hogy a felperes házastársának sérül az Unió polgárainak és családtagjainak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel és az azt átültető, a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvénnyel biztosított szabad mozgáshoz való joga, tekintettel arra, hogy ezen jogszabály a családtag fogalmába tartozónak tekinti a házastársat, továbbá a magyar állampolgár, harmadik országbeli állampolgár élettársát is, amennyiben magyar hatóság vagy az Európai Unió más tagállamának hatósága előtt regisztrált élettársi kapcsolatot létesített. Az alperesi eljárás következtében pedig a felperes házastársának sérül a szabad mozgáshoz való joga a bejegyzett élettársi kapcsolat hazai anyakönyvezésének megtagadása (és a házasságának magyar el nem ismerése) folytán.”

Valamint megállapítja az elsőfokú ítélet azt is, hogy az azonos nemű párok között külföldön létrejött házasság valamilyen formában történő elismerésének megtagadása sérti az Emberi Jogok Európai Egyezményében foglaltakat is. „Hangsúlyozandó, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága az azonos nemű párok érzelmi és szexuális kapcsolatát az Emberi Jogok Európai Egyezménye 8. cikke által védett magánélet körébe tartozónak mondta ki (Lustig-Prean and Beckett v. [The United Kingdom, no. 31417/96. és no. 32377/96., 27 September 1999.], továbbá későbbi joggyakorlatában az Emberi Jogok Európai Bírósága az azonos nemű személyek tartós életközösségét az Emberi Jogok Európai Egyezménye 8. cikkében elismert, a családi élet tiszteletben tartásához való jog hatálya alá tartozónak tekintette (Schalk and Kopf v. Austria, no. 30141/04, 24 June, 2010.). Vagyis az azonos nemű személyek együttélése a magánélet és a családi élet tiszteletben tartásához való jog védelme alatt áll.”

A Fővárosi Törvényszék döntése okán a mi esetünkben nekem [REDACTED] indítványozónak sérül a fentiekben idézett szabad mozgáshoz való jogom, hiszen a házasságunk valamilyen formában való elismerésének hiányában én nem vagyok családtagja [REDACTED] indítványozónak.

Mind a korábbi magyarországi ítéletekből, mind az EUB gyakorlatából egyértelműen levezethető, hogy a Fővárosi Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy a jogszabályok értelmezésekor

elsősorban azt kell vizsgálni, hogy azok a józan észnek, a közjónak megfeleljenek, erkölcsös és gazdaságos célt szolgáljanak.

Az a jogértelmezés ezért, amely a külföldön azonos neműek által kötött házasságot teljes egészében „nem létezőnek,” valamint az Nmjt. 4. §-ban szabályozottakkal ellentétesen a magyar jogban „ismeretlennek” tekinti, és megtagadja annak bejegyzett élettársi kapcsolatként való anyakönyvezését, ellentétes egyrészt az Alaptörvény II. cikkével és VI. cikk (1) bekezdésével, mivel megtagadja tőlünk, hogy tartós életközösségük a magyar jogban a házassághoz hasonló jogi elismerést nyerjen. Az Alaptörvény mellett ez a következtetés adódik az Emberi Jogok Európai Bíróságának – részben fentebb is hivatkozott – esetjogából az Emberi Jogok Egyezményének 8. cikkével (magán- és családi élet tiszteltben tartásához való jog) összefüggésben.

Ezen túlmenően jelen ügyben elengedhetetlen, az indítványozók személyes jogának vizsgálata. Jelen ügyben minkét kérelmező amerikai állampolgár, míg [REDACTED] magyar állampolgár is. Valamint az amerikai jog szerint viszont a házasságunk érvényes.

A személyes jog alkalmazása körében nem hagyható figyelmen kívül az Nmjt. 15. § (3) bekezdése, amely szerint „Akinak több állampolgársága van, és egyik állampolgársága magyar, személyes joga a magyar jog, kivéve, ha a másik állampolgársághoz szorosabb kapcsolat fűzi.”

Az idézett jogszabályhely kimondja tehát, hogy többes állampolgárság esetén arra a személyes jogra kell figyelemmel lenni, amelyhez a kérelmezőt szorosabb kapcsolat fűzi. A Fővárosi Törvényszék azonban nem adja indokát annak, hogy [REDACTED] indítványozót az amerikai állampolgársághoz szorosabb kapcsolat fűz, így az eljáró bíróságnak vizsgálni kellett volna annak a lehetőségét, hogy milyen esetekben lehet a külföldi személyes jogot alkalmazni.

Arra is magyarázatot kellett volna adni a Fővárosi Törvényszéknek, hogy miért nem alkalmazható az Nmjt. általános kitérő klauzulája, azaz kivételesen miért nem lehet a külföldi jogot alkalmazni. Az Nmjt. 10. § (1) szerint ugyanis „Ha az ügy körülményei alapján nyilvánvaló, hogy az ügy az e törvény szerint irányadó jognál lényegesen szorosabban kapcsolódik egy másik joghoz, kivételesen ezt a másik jogot lehet alkalmazni.”

Végezetül pedig nem vizsgálta a bíróság az Nmjt. 27. § (1) bekezdésében foglaltakat sem, amely szerint „A házastársak személyi és vagyoni jogviszonyaira - a 16. § (3)-(5) bekezdése szerinti eltérésekkel - annak az államnak a joga alkalmazandó, amelynek az elbírálás időpontjában mindkét házastárs állampolgára.”

Tekintettel arra, hogy nekünk, indítványozóknak a személyes jogunk az amerikai jog, így felmerül a kérdés, hogy a közrendi klauzulát fel lehet-e hívni, alkalmazható-e az ügy vizsgálata során, ha annak a következménye diszkriminatív?

A Kúria a befogadást megtagadó végzésével az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert, a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésével összefüggésben az alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta, mivel a mi bírósági felülvizsgálati kérelmünk az alaptalan érdemi vizsgálat nélküli elutasítással érdemben elbírálatlan maradt.

A Kúria a támadott végzésében a bírósági felülvizsgálati kérelmünket arra hivatkozva utasította el érdemi vizsgálat nélkül, hogy „[29] A felülvizsgálati kérelem nem vetett fel olyan új szempontot, amely ismételt megfontolást igényelne, illetve a körülmények változására tekintettel a kialakult joggyakorlat

meghaladottá vált volna. Mindebből következően a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadása nem volt indokolt."

Másrészt a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria egységes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

„Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. Közismert, hogy az azonos nemű személyek tartós életközösségének elismerését tekintve a világban, ezen belül a nyugati civilizáció államaiban gyors jogfejlődés zajlik. Az alperesnek és az elsőfokú bíróságnak azonban jelen ügyben a magyar jog alapján kellett megvizsgálnia, hogy a felperesek házassága bejegyezhető-e. E körben sem az alperes, sem az elsőfokú bíróság nem hagyhatta figyelmen kívül az Alaptörvény L) cikkének (1) bekezdését, amelynek értelmében a házasság Magyarországon kizárólag férfi és nő közötti életközösséget jelent. Az egyes államok jogrendszerei közötti esetleges eltérések feloldása pedig a felülvizsgálat kereteit meghaladja. Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont szerinti befogadása nem indokolt."

Épp a Kúria által is idézett alaptörvényi rendelkezések okán kértük Budapest Főváros Kormányhivatalától másodsorban, hogy a házasságunkat bejegyzett élettársi kapcsolatként anyakönyvezzé, nem pedig házasságként.

Az Alkotmánybíróság szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert, a tisztességes eljáráshoz való jog részét képezi az indokolt bírói döntéshez fűződő jog, amely magában foglalja, hogy „a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}

A Kúria végzésében nem vizsgálta meg kellő alapossággal az ügy lényegi részére, a családi élet tiszteletben tartásához, a hátrányos megkülönböztetés tilalmához, valamint a rendeltetésszerű joggyakorlás követelménye megsértésére vonatkozó észrevételeinket sem.

A Kúria támadott végzése a bírósági felülvizsgálati kérelmet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert, a tisztességes eljáráshoz való jogunk megsértésével utasította el érdemi vizsgálat nélkül, amikor a felülvizsgálati kérelemben az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeinket nem kellő alapossággal vizsgálta meg, illetve azok értékeléséről a támadott végzésben nem adott számot. A támadott végzés – ugyancsak az alábbiakban részletesen kifejtettek szerint – sérti a mi, mint indítványozók Alaptörvény VI cikk (1) bekezdésében elismert, a magán és családi élet tiszteletben tartásához fűződő jogunkat, valamint az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében elismert egyenlő bánásmóddhoz való jogunkat, egyfelől azzal, hogy az ügy alapjogi érintettségét figyelmen kívül hagyta, másfelől azzal, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításával nem orvosolta a mi fentebb kifejtett jogaink törvényi alap nélküli és szükségtelen korlátozásával elszenvedett sérelmét.

A mi, mint indítványozók Alaptörvény XXVIII. cikk (1) 5 bekezdésében elismert, a tisztességes eljáráshoz való jog részét képező, az indokolt bírói döntéshez fűződő jogunkból fakadóan a Kúriának kellő alapossággal meg kellett volna vizsgálnia a felülvizsgálati kérelemben kifejtett érveinket, illetve azok értékeléséről határozatában számot kellett volna adnia. Azzal, hogy a Kúria az ügy lényegi

részeire vonatkozó észrevételeinket nem vizsgálta meg kellő alaposággal, illetve azok értékeléséről a határozatban nem adott számot, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert, a tisztességes eljáráshoz való jogunkat, az indokolt bírói döntéshez való részjogosítvány megsértésén keresztül.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban is, hogy alkotmányjogi panasz alapján „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azaz azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes.” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}

Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése szerint az alapvető jogok védelme az állam elsőrendű kötelezettsége, illetve az **Alaptörvény 28. cikkéből** következően a Kúriának a hatáskörei gyakorlása során biztosítania kell, hogy az alapvető jogok esetleges korlátozása az alaptörvényi keretek között maradjon. A Kúriának ezért erre irányuló bírósági felülvizsgálati kérelem alapján az Alaptörvényből fakadó kötelezettsége a törvényi alap nélkül, illetve a szükségesség követelményét megsértve alapvető jogot korlátozó kormányhivatali határozat megváltoztatása.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az indítványozó nem kezdeményezte az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Mellékelve)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az indítványozók nem járulnak hozzá a személyes adataik nyilvánosságra hozatalához.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

2022. január 28. napján kelt kérelem

Budapest Főváros Kormányhivatala határozat 2022. május 4.

Budapest Főváros Kormányhivatala határozat 2022. június 17.

Fővárosi Törvényszék ítélete 2021(2). október 6.

Fővárosi Törvényszék ítélete 2023. április 27.

Budapest Főváros Kormányhivatala határozat 2023. június 29.

Fővárosi Törvényszék ítélete 2023. szeptember 28.

Kúria végzése befogadás megtagadása 2023. december 7.

Kelt: Budapest, 2024. március 8.

indítványozók

akiknek képviseletében:
dr. Muhi Erika
ügyvéd

